

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Sicut meritò Angeli cadere permissi sunt, ita & meritò hominies
permitti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

stendi vlli tentationi. Quia consuetudo est altera natura. Quid igitur mirum est, extirpari eum, de quo nulla est spes emendationis? *Omnis arbor, qua non facit fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur.* Matth. 3: 10

CAPVT LV.

Quo modo diuina iustitia exigat, vt peruicaces, in suis sordibus, perire permittantur; diuina illustratione motioneq; tandem subducta?

CEciderunt Angeli per superbiam, & numquam surrexerunt. Itaque in Auernali rogo æternùm jacebunt. Quis Deo vel ruinam, vel pœnam imputabit? Potuissent stare, cum alijs stantibus, sed lapsi sunt, quia Lucifero adherere maluerunt. Coguntur igitur justè supplicia pati, qui liberè iustitiam deseruerunt. Quòd si nemo misericordiã tangitur erga cacodæmones, qui semel tantùm ceciderunt; cur iudicium Numinis in iudiciũ & ad humanum tribunal trahere volumus, si quosdam, & verò etiam plurimos homines sinat cadere, numquam surrecturos? Maior est fragilitas hominis? sed & maior fuit erga eum benignitas Saluatoris; qui pro eo redimendo, & in gratia stabiliendo, homo fieri, & dirissimè voluit cruciari, & in crucem tolli; eiusq; pœnitentiam, tam diu, tam patienter expectare. Quis Princeps non tandem punit repetentem delictum toties condonatum? Et Deus hominem, cui toties ignouit, non tandem permittat in sordibus suis, quas tantopere diligit, computrescere? Ipsa longanimitas vindicis, indignationem auget delictorum. Angelos, commisso peccato, statim præcipitauit, homines plerumque differt; quos etsi subinde in ipso crimine fulminat, sæpe tamen antè sustinuit, vocauit, fortiter commonefecit. Certè, si quoties homines peccant, illico eos diuina ira plecteret, jam dudum Mundum suis incolis exhaurisset. Expectat igitur, vt pœnitentiam agant, & *fugiant à facie* Psal. 59. 6. *argui.* Quis eum arguat, si tandem irascatur, postquam tam longo tempore expectauit? quis culpet, si toties se in omnium scelerum voraginem proijciant tandem sinat natate & submergi?

Rom. 2. 5.

mergi? Segetes cum maturæ sunt, metuntur. Sic & homines falce digni sunt, postquam sibi diu iram in die ira thesaurizauerunt. Cresceret in immensum licentia peccandi, si perduelles animaduertent perpetuam scelerum impunitatem. Quid enim tunc non facerent, qui nunc perquam meditatè peccant? Poëtam audi.

Horat. lib. 3.
Od. 24.

*O quisquis volet impias
Cades, aut rabiens tollere cinicam:
Si quaret pater urbium
Subscribi statuis, indomitam audeat
Refranare licentiam.*

II.

Quemadmodum igitur diuina iustitia certam quamdam singulis regnis, provincijs, & urbibus constituit mensuram, certo numero, & grauitate peccatorum definitam, qua impleta, in vindictam exurgit bello, fame, peste, aliouè modo inferendam; ita & singulis hominibus terminum posuit annorum & peccatorum.

Matth. 23. 32.

Vnde & Christus dixit: *Et vos implete mensuram patrum vestrorum.* Notum est illud de Israëlitis dictum. *Generatione quarta*

Gen. 15. 16.

reuerterentur huc (in terram Chanaan) nec dum enim completa sunt iniquitates Amorrhæorum, scilicet ut excendantur, tuoque semini locum relinquunt. Constituit eadem diuina iustitia etiam primæuo Mundo mensuram hanc, qua completa, dixit ad Noë:

Gen. 6. 13.

Finis uniuersa carnis venit coram me: repleta est terra iniquitate à facie eorum, & ego disperdam eos cum terra. Clamauerant ad cælum libidines, amor habendi, crudelitas, idololatria, & vindictam postulauerant; quibus sceleribus multiplicatis, multiplicabatur & clamor, isq; fuit tandem diuinæ iustitiæ auribus intolerabilis, nimirum quando peccata eam mensuram attigerant, ultra quam Deus non amplius sibi ea tolerare ab æterno statuit; rupit cælum, induxit diluuium; sicut & quando clamor Sodomorum & Gomorrhæ multiplicatus est, & peccatum eorum aggravatum est nimis; tunc enim iterum clamor iste ad sidera penetravit, &

Gen. 18.

ignem, sulphura, piceosq; nimbos deuocauit in nefandos. Quin & vltimum Mundi excidium tum demum veniet, quando implebitur numerus peccatorum, præsertim per superbiam, ambitionem, luxuriam, auaritiam, hæreses, Magias, atheismum, &

Numinis